

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

2008. OKTÓBER 21., 22. ÉS 23-ÁN, 448. PLENÁRIS ÜLÉS

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye Tárgy: A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Kis – és középvállalkozások – megoldás a további növekedésre és a jobb munkahelyteremtésre. A modern kkv-politika félidős felülvizsgálata

COM(2007) 592 végleges

(2009/C 100/01)

2007. október 4-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Kis – és középvállalkozások – megoldás a további növekedésre és a jobb munkahelyteremtésre. A modern kkv-politika félidős felülvizsgálata.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2008. október 1-jén elfogadta véleményét. (Előadó: Brendan Burns.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. október 21., 22. és 23-án tartott 448. plenáris ülésén (az október 22-i ülésnapon) 85 szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 A tanulók körében a vállalkozó szellemre való nevelést már igen korán el kell kezdeni. A tanulókat arra kell biztatni, hogy ismerjék fel: saját vállalkozásba fogni számukra is reális munkalehetőséget jelent, nem csupán a jómódú vagy egyetemi végzettségű emberek kiváltsága.

1.2 Az Európai Bizottságnak arra kell ösztönöznie a különböző nemzeti kormányokat, hogy működjenek együtt a CEDEFOP-hoz hasonló szakképzési központokkal, a kkv-kat képviselő különböző szervezetekkel valamint az EGSZB-vel egy hiteles, a munkaadók irányítása alatt álló, vállalkozásorientált, összeurópai szakmai képzési rendszer érdekében, amely képes megfelelni a vállalkozások, különösen pedig a kkv-k igényeinek.

1.3 Az Európai Bizottságnak együtt kellene működnie a nemzeti kormányokkal a szellemi tulajdonjog, a találmányok és az innováció védelmére irányuló, egész Európát átfogó, megbízható rendszer kidolgozása és megvalósítása érdekében.

1.4 A kormányzati konzultáció során minden, a konzultációs folyamatok nyomán elfogadott változásra ki kellene térni, mielőtt bármely irányelv, jogszabály vagy törvény végrehajtásra kerülne.

1.5 Az Európai Bizottságnak felül kellene vizsgálnia a kkv-szervezetekkel és kereskedelmi szervezetekkel folytatott konzultációra vonatkozó eljárásait. El kell ismerni, hogy a kormányok által kezdeményezett konzultációkban való részvétel költségterhet ró a kkv-kra, és meg kellene fontolni, hogyan lehetne megtéríteni azon kkv-k tulajdonosainak költségeit, amelyek felkérést kapnak, hogy aktívan vegyenek részt valamely konzultációs eljárásban.

1.6 A nemzeti és regionális kormányzatokat – a félidős felülvizsgálat által leírt módon – jobban be kell vonni a kkv-kat érintő folyamatokba és eljárásokba. Az Európai Bizottság pozitív kezdeményezései egyes nemzeti és regionális kormányzatok kkv-barát javaslatokkal szembeni közömbössége, illetve ellenérzései miatt nem tudják az elvárt eredményt produkálni.

1.7 A támogatások és a tisztességtelen versenyelőny megzavarják a piacokat. Az Európai Bizottságnak szem előtt kell tartania azt a hatást, amelyet a nyílt versenyt sértő támogatások gyakorolnak a kkv-kra (mind a beszerzési, mind a felvevőpiacokat tekintve). Csakis szociális, környezeti vagy egyéb célokra – soha nem a termelés ösztönzésére – szabad támogatást kifizetni. A jövőbeli segélyek és támogatások alapelve legyen ez: az egyik vállalkozás támogatása hátrányos versenyhelyzetet teremt a másik számára.

1.8 A vállalkozásokra vonatkozó jogszabályokat világos és érthető nyelven kell megszövegezni. Nem lehetnek bennük homályos értelmű, zavaró, eltérő módon értelmezhető szövegrészek.

1.9 Felül kell vizsgálni a „kkv” fogalmának meghatározását, és be kell mutatni, hogy milyen hatással járna az, ha az éves forgalom és mérlegeredmény alapján definiálnánk a mikro- és kisvállalkozásokat és a kkv-ket (lásd a 4.5.2. pontot).

1.10 Külön eljárásokat kellene bevezetni a mikro- és kisvállalkozások és kkv-k uniós alapokhoz és projektfinanszírozáshoz való juttatásához. Ezeknek tekintettel kellene lenniük a kisebb méretű vállalkozások speciális időkorlátaira.

1.11 Az is felismerendő és kezelendő problémát jelent, amikor a vállalkozást az egyik generáció átadja a következőnek.

2. Bevezetés (háttér)

2.1 A politikusok és közgazdászok többsége egyetért abban, hogy a kkv-k és mikro- és kisvállalkozások fejlesztése az európai gazdasági és szociális politika fejlődésének kulcsfontosságú tényezője.

2.2 2005-ben az Európai Bizottság új programot hirdetett „Modern kkv-politika a növekedésért és a foglalkoztatásért” címmel. Ez a program azt kívánja biztosítani, hogy az uniós politikák kkv-kat segítő aspektusai összehangoltan működjenek, és hogy alaposabban mérjék fel a kkv-k igényeit e politikák kidolgozásakor. A kkv-politika öt cselekvési területe a következő:

1. A vállalkozási kedv ösztönzése és a vállalkozói ismeretek terjesztése
2. A kkv-k piacra jutási feltételeinek javítása
3. A bürokrácia csökkentése

4. A párbeszéd és a konzultáció erősítése az érdekelt kkv-kkal

5. A kkv-k növekedési potenciáljának javítása

2.3 A kkv-politika alapvető törekvése, hogy Európa kkv-barát vállalkozási környezeté váljon. Az Európai Bizottság elismerte, hogy e célkitűzés eléréséhez valamennyi (uniós, nemzeti, illetve regionális) illetékes hatóság összehangolt erőfeszítése szükséges, hogy az érintett területre vonatkozó különböző politikák kiegészítsék egymást, és ne gátolják a kkv-k fejlődését.

2.4 2007. október 4-én az Európai Bizottság közreadta **„Kis- és középvállalkozások — megoldás a további növekedésre és a jobb munkahelyteremtésre. A modern kkv-politika félidős felülvizsgálata”** című közleményét ⁽¹⁾. Ez a közlemény az Európai Bizottság félidős értékelése a politikusok és különböző hatóságok részére arról, mennyire volt sikeres „Európa” (az eddig eltelt időben) az eredeti 2005-ös politikában lefektetett célkitűzések teljesítése terén.

3. Észrevételek a félidős felülvizgálatról

3.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elismeri, hogy az Európai Bizottság a korábbinál jóval fontosabb helyet biztosított a kkv-k kérdésének a gazdasági és szociális menetrendben. Elismerjük továbbá azt is, hogy az Európai Bizottság a nemzeti kormányok miatt felmerülő különböző akadályok dacára megkísérelt Európa-szerte jobb vállalkozói környezetet biztosítani a kkv-k számára. Egyetértünk az Európai Bizottsággal abban is, hogy még sok a tennivaló, amíg azt mondhatjuk: Európa valóban kkv-barát környezetet kínál.

3.2 Az EGSZB egyetért azzal az elvvel, hogy a döntés- és törvényhozók „először kicsiben gondolkodjanak”. Ugyanakkor miközben az Európai Bizottság ezt az elvet támogatja, az EGSZB nem látja biztosítva, hogy a nemzeti és regionális kormányzás minden szinten – a különböző ügynökségeket és szervezeteket is beleértve – osztozna e törekvésben és célkitűzésben, ami aggasztó.

3.3 Az EGSZB elismeri, hogy a „kkv” mint kifejezés, illetve mint egy üzleti szektor összefoglaló neve szerepel az üzleti szférával kapcsolatos legtöbb bizottsági dokumentumban, de kételyei vannak azzal kapcsolatban, hogy a „kkv” kifejezés jelenléte valóban garantálja-e, hogy a vállalkozásokat bevonják a szóban forgó folyamatokba, illetve politikákba. Szintén aggodalomra ad okot az, hogy a szabadfoglalkozásúak, önfoglalkoztatók és mikro- és kisvállalkozások véleményét nem veszik figyelembe. Nem értünk tehát egyet azzal, hogy „a kkv-k már teljesen beépültek a közösségi politikákba”.

(1) COM(2007) 592 végleges.

3.4 A kisvállalkozásokat minden jogszabályi változás érinti. Bizonyos jogszabályok összeadó hatása súlyos problémát jelent a kkv-k számára, amit a politikusok és a köztisztviselők ritkán ismernek el. A kisvállalkozásoknak ki kell használniuk korlátozott idejüket és erőforrásaikat, hogy ügyfelekkel foglalkozzanak. Minél több időt kell az űrlapok kitöltésére és a bürokratikus teendőkre fordítaniuk, annál kevesebb idejük marad arra, hogy a jólét és a foglalkoztatás érdekében terméket és szolgáltatásokat nyújtsanak.

3.5 Számos kkv még mindig úgy véli, hogy az uniós és a nemzeti kormányzatok eljárásai túl bürokratikusak, túl nagy mértékben támaszkodnak a külső akkreditációra, és túl költségesek. A tisztviselők sokszor nem értik meg, hogy a kkv-k számára a várható eredményhez viszonyított kockázat/idő/költség tényező elsődleges szempontot jelent a „vállalkozássegítő” projektekben, kezdeményezésekben, konzultációkban, egyeztetésekben vagy pályázatokban való részvétel mérlegelésekor.

3.6 A kis-, közép- és mikrovállalkozások egyetlen állandó követelése az, hogy Európa-szerte egyenlő lehetőségeken alapuló verseny érvényesüljön. Meggyőződésünk, hogy e célkitűzéstől még meglehetősen messze járunk. A tisztességtelen versenyt emlegető kkv-kat gyakran úgy tekintik, mintha támogatást vagy különleges elbánást követelnének, holott nem akarnak mást, csak a tisztességes és egyenlő versenyhez való jogot.

3.7 A kkv-k gyakran panaszkodnak, hogy a jogszabályok nem világosak és nem érthetőek. A nagyvállalatok ügyvédekre bízják a törvény értelmezését, sok kisvállalkozás azonban nem engedhet meg magának ilyenfajta kiadásokat. Létfonosságú tehát számukra, hogy a jogszabályok világosan legyenek megszövegezve, homályos, zavaró vagy többféle módon értelmezhető szövegrészek nélkül.

3.8 Az EGSZB meggyőződése, hogy az Európai Bizottság és a nemzeti kormányok nem értették meg ezt a problémát, és ezért Európa-szerte egyazon szabályozásnak túl sok különböző értelmezése él együtt. Meggyőződésünk továbbá, hogy a nemzeti kormányok sokszor túlbuzgón alkalmazzák a jogszabályokat. Ez megnehezíti megértésüket és alkalmazásukat a kkv-k számára, és egyúttal gátolja a határokat átszelő kereskedelem fejlődését.

4. Egyes konkrét kérdéskörök

4.1 *A vállalkozási kedv ösztönzése és a vállalkozói ismeretek terjesztése*

Vállalkozási kedv és oktatás

4.1.1 A vállalkozási kedvet jobban elősegítő társadalmi és gazdasági környezet megteremtésére irányuló szándék

olyan integrált politikán kell alapulnia, amely nem csak a mentalitás megváltoztatását, hanem a polgárok ismereteinek növelését is szem előtt tartja. Ugyanakkor az oktatáspolitikai irányítói maguk sem a vállalkozó szellemet támogató oktatási környezetben nőttek fel, ezért kevés praktikus ismeretük van arról, mitől válik valaki vállalkozó szelleművé, és mi bátorítja az egyéneket az önállóságra és vállalkozás elindítására.

4.1.2 Bár a vállalkozó szellem oktatás révén történő serkentésére jelentős beruházásokat fordítottak, a támogató struktúrák igen kevésbé bizonyultak hatékonyak, nem támogatták sikeresen a valódi vállalkozó szellemet, és nem teremtettek az önállósághoz vezető kultúrát. A diákokkal meg kellene értetni, hogy a vállalkozásalapítás éppolyan érdekes lehetőséget kínál, mint a munkába állás vagy az egyetemre járás.

4.1.3 A beruházások jelentős része a 16 éves vagy idősebb tanulókat célozta meg. Meggyőződésünk, hogy a személyiség fejlődésében ez túl késő, és hogy jóval fiatalabb korban kell ösztönzést adni.

4.1.4 Különleges figyelmet kellett volna fordítani a vállalkozói szellemre és az oktatásra a nappali képzésben részt vevő, a jövőben esetleg családi vállalkozást átvevő diákokkal kapcsolatosan (vállalatok átadása). Európa egyes részein ez komoly gondná vált, és sürgős kezelésre szorult.

4.1.5 A szociális partnereknek jelentős szerepük van a vállalkozói szellem és az oktatás ösztönzésében. Fontos tehát, hogy jobban működjenek együtt a vállalkozásokkal annak érdekében, hogy a vállalkozói készséget és az azzal kapcsolatos oktatást jobban megértsék, és pozitív módon előmozdítsák.

4.1.6 Arra kell bátorítani a tanulókat, hogy a munkában annak a lehetőségét is lássák, hogy saját kezükbe vegyék életük irányítását, lehetőségeket bontakoztassanak ki, magukévá tegyék a vállalkozói szemléletet, kockázatot vállaljanak, és – ha a körülmények megfelelőek – saját vállalkozásba kezdjenek.

Szakképzés, a képesítések elismerése

4.1.7 Minden kisvállalkozás betanítja foglalkoztatottjait, mégis kevés alkalmazott szerez képesítést. A kérdés jellemzően például az egészségvédelem és biztonság területén, a környezetvédelemmel kapcsolatosan, illetve olyan területeken merül fel, amelyeken jogi következményei vannak. Az Európai Bizottságnak és a nemzeti kormányok szakképzésért felelős szerveinek többet kellene tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a képesítések tükrözzék a vállalkozásban ténylegesen végzett feladatokat. A szabadfoglalkozások esetén emiatt különösen nehéz a szükségleteiknek megfelelő képzést találni.

4.1.8 Az EGSZB meggyőződése, hogy a munkáltatók által irányított szakképzési és szakképzési rendszer kialakításának elmulasztása jelentősen hátráltatja az európai vállalkozók és vállalkozások fejlődését, különös tekintettel a kkv-knál dolgozó munkavállalókra. Meggyőződésünk, hogy ha az Európai Bizottság nem ismeri fel, és nem orvosolja e problémát, alapvetően megkérdőjelezi saját kijelentését, miszerint a vállalkozásokat és a szakképzést segítő intézkedések sikeresnek bizonyultak.

4.2 A kkv-k piaca jutási feltételeinek javítása

4.2.1 Az EGSZB elismeri, hogy az Európai Bizottság törekedett a piacra jutás előtt tornyosuló, szükségtelen akadályok elhárítására. Ugyanakkor aggodalommal állapítjuk meg, hogy az Európai Bizottság legjobb szándékait a nemzeti kormányok nem érvényesítették jogszabályaikban. Különösen a szellemi tulajdon, a találmányok és az innováció védelmét szolgáló összeurópai, megbízható rendszer kidolgozásának és alkalmazásának hiánya jelent akadályt a kkv-k új piacokra jutása lehetőségeinek javítása előtt. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy tőkebefektetések vagy koncessziók odaítélése révén uniós vállalkozók olyan kkv-kat alapíthatnak harmadik országokban, amelyekben uniós polgárokat foglalkoztatnak. Az ilyen kkv-kat hasonló kedvezményekben kellene részesíteni, illetve – legalább tevékenységük kezdetén – nem szabad akadályozni őket abban, hogy forgalomba hozzák termékeiket az uniós piacon.

4.2.2 A közbeszerzések egy másik olyan piaci szegmens, amelyet meggyőződésünk szerint nyitottabbá és számonkérhetőbbé, és ezzel a kkv-k számára elérhetőbbé kellene tenni. A közbeszerzések az EU GDP-jének mintegy 16 %-át teszik ki, ám ennek ellenére igen csekély javulás történt a kkv-k részvétele terén, és néhány olyan, alapvető problémára nem született válasz, amelyet meg kellett volna említeni a féldős felülvizsgálatban:

- a közbeszerzések során nagyon könnyen meg lehet felekezni a kkv-k kérdéséről,
- a helyi és nemzeti kormányzatok tisztviselői hiteltelennek tekintik a kkv-kat, ami miatt gyakran ésszerűtlen akadályokat gördítenek eléjük. Különösen a külső szervezetek általi akkreditáció előírása jelent igen költséges és sokszor szükségtelen terhet a kkv-k többsége számára, amikor kormányzati megbízások tenderkiírásaiban kívánnak részt venni,
- az állami megrendelésekre pályázó, a velük szembeni bánásmódot tisztességtelennek találó kkv-k arra panaszkodnak, hogy a kifogások kivizsgálására irányuló eljárások nem átláthatóak.

4.3 A bürokrácia csökkentése

4.3.1 Olyan sok a bürokratikus és szükségtelen jogszabály, hogy nehéz megítélni, milyen lépések történtek e terhek csökkentése érdekében. A szükségtelen szabályok, rendelkezések és –

hivatalok, kormányzati szervek és engedélyezési hatóságok révén érvényesített – kormányzati politikák volumene óriási akadályt jelent a kkv-k és a mikrovállalkozások számára. Az EGSZB különösen aggasztónak tartja, hogy a féldős felülvizsgálat nem emelte ki ezt a problémát, amely különösen a kormányhivatalok, közintézmények és engedélyezési hatóságok által teremtett bürokráciát érinti. E testületeknél gyakran nincs hivatalos panasztételi eljárás, mivel független, nem kormányzati szervekként kerülnek meghatározásra, és ezért kívül esnek a kormányzati ellenőrzés hatályán.

4.4 A párbeszéd és a konzultáció erősítése az érdekelt kkv-kkal

4.4.1 A kkv-k szervezeteivel folytatott konzultáció erősen problematikus kérdés, amellyel a féldős felülvizsgálat nem foglalkozik. Bizonyos számú kereskedelmi és vállalkozói szervezettel európai szinten konzultáció zajlik ⁽²⁾, csak hogy a konzultációba bevont vállalkozói szervezetek száma igen csekély, és úgy tűnik, elenyésző a kisebb vállalkozások kereskedelmi érdekeit képviselő szervezetek részvétele.

4.4.2 A kkv-k nem nagyon bíznak a nemzeti kormányok szintjén folytatott konzultációkban, és úgy érzik, a politikai döntéshozók nem vesznek tudomást panaszokról. A kisvállalkozások nagy része számára a „konzultáció” olyan folyamat, amely alig vagy egyáltalán nem irányul az eredeti ajánlások megváltoztatására.

4.4.3 A mikrovállalkozásokat és kkv-kat gyakran jellemzik „túláságosan sokféle”, „túl szervezetlen” szektorként, ami miatt véleményüket nehéz belefoglalni bármilyen végső ajánlásba. Ez még akkor is előfordul, amikor a konzultáció tárgya éppen a kkv-k és mikrovállalkozások jövője. Hasonló helyzetekben a nagyvállalkozások véleményét sokkal gyakrabban veszik tekintetbe, mint a mikrovállalkozásokét és a kkv-két.

4.5 A kisvállalkozások meghatározása

4.5.1 Az EGSZB csalódottságát fejezi ki, amiért a féldős felülvizsgálatban nem szerepelnek a kkv-k – véleménye szerint elavult – meghatározásával ⁽³⁾ kapcsolatos problémák. A gépesítés és a munkafolyamatok változása következtében megnőtt termelékenység radikálisan átalakította a vállalkozások működését.

- Az európai vállalkozásoknak több mint 98 %-a esik bele a jelenlegi kkv-k kategóriába.
- Ami egykor 50 munkavállalót igényelt, ma 10 munkavállalóval is elvégezhető.

⁽²⁾ Például az UEAPME-vel (Kézművesek és Kis- és Középvállalkozások Európai Szövetsége), amely a kkv-k hivatalosan elismert képviselője az európai szociális párbeszédben.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/enterprise_policy/sme_definition/sme_user_guide.pdf

— Ha segíteni kívánjuk a mikro-, kis- és középméretű vállalkozásokat, realisztikus meghatározást kell adnunk ezekről a vállalkozásokról. E meghatározás hiánya az egyik fő oka annak, miért fordul elő rendszeresen, hogy a jelenlegi kkv-szabályozás nem éri el a célját.

4.5.2 A jelenlegi meghatározások a következők:

Vállalkozáskategória	Foglalkoztatottak száma	Éves forgalom		Éves mérlegfőösszeg
Közép-vállalkozás	< 250	50 millió €	vagy	43 millió €
Kisvállalkozás	< 50	10 millió €	vagy	10 millió €
Mikro-vállalkozás	< 10	2 millió €	vagy	2 millió €

4.6 A kisvállalkozások, önfoglalkoztatók és szabadfoglalkozásúak státusza

4.6.1 Az EGSZB csalódottságának ad hangot, amiért a félidős felülvizsgálatban nem szerepelnek az önfoglalkoztatással kapcsolatos jelenlegi problémák. Túl sok olyan európai ország van, amely mesterséges akadályokat gördített a vállalkozói képességeiket kamatoztatni kívánó, kisvállalkozást alapító polgárok elé. Nem létezik európai meghatározás az „önfoglalkoztatásra”, ami azt eredményezi, hogy visszaélnek használatával, és zavart okoznak a vállalatok és hivatalnokok körében.

4.6.2 Ez az adminisztratív visszaélés gátolja a „hivatalosan” önfoglalkoztató személyek fejlődését, akik kisvállalkozásokat működtetnek, fizetik az adókat, és minden rájuk vonatkozó jogszabályt betartanak.

4.6.3 Be kell látni, hogy ez probléma. Az „önfoglalkoztatás” meghatározásának fontos helyet kellene biztosítani a bizottsági menetrendben, ám mindaddig a problémát nem azonosították, vagy nem vettek tudomást róla.

4.7 A kisvállalkozások képviselése

4.7.1 A félidős értékelés nem ismeri fel a kkv-kkal folytatott konzultációk mikéntjének jelentőségét, és annak fontosságát, hogy a kkv-k véleménye megfelelően képviselve legyen nemzeti és uniós szinten is. Az iparági szövetségek kormányértekezleteken részt vevő képviselői sokszor nem olyan vállalkozók, akik értenék a felmerülő problémákat, és gyakorlati tudással rendelkeznének a témáról.

4.7.2 Az Európai Bizottság számos szolgálata felismeri ezt, de a jelek szerint eddig semmit nem tettek orvoslása érdekében.

4.7.3 A konzultációt interneten és papíron párhuzamosan, az EU összes hivatalos nyelvén kell lefolytatni, hogy a vállalkozások szélesebb körét érje el.

4.8 Hozzájárás az EU pénzalapjaihoz

4.8.1 Nagyobb összeg áll rendelkezésre a projektek és támogatások számára, de a mikrovállalkozásoknak és a kkv-knek nehézségeket okoz a finanszírozáshoz való hozzájárás:

- az eljárások túl bürokratikusak,
- a folyamatok túl hosszú időt vesznek igénybe,
- a finanszírozás felkutatásában és az arra való pályázásban nyújtott segítség nem felhasználóbarát,
- a számviteli eljárások folyamatosan változnak, és sok esetben drága, harmadik fél által lefolytatott könyvvizsgálatot kívánnak meg, ami növeli a bürokratikus terheket és költségeket.

4.8.2 A mikrovállalkozások és kkv-k európai uniós finanszírozáshoz való hozzájárása érdekében különleges eljárásokra van szükség, így véve tekintetbe az ilyen vállalkozások munkaidőbeli korlátait.

Kelt Brüsszelben, 2008. október 22-én.

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Mario SEPI